

Vazda kalež, nikad slap

U potocima koji teku
Bistro i bez straha

Na dnu toka, duboko u mulju
Čahuri od blata, spava
Brončani kalež

Na staroj slavi živi
Kada gozbe bijaše bujne
I vina se na pretek lilo

Vodonosac bio, no nikad svoj
Taj čuvar pitke ljepote
Nikada neće teći sam

Od zavisti zelen
Sad na dnu trune
Utjehu što ga snovi zove
Voda mu gipko nosi

Jakov Birko